

Подиръ пладне отидохъ въ Народното събрание. Въ антрето намѣрихъ Д-ръ Брадела. Разправамъ му за министерството на просвѣтата: безглавие, нищо не сж направили, азъ загубихъ цѣла година, нито дори можахъ да пжтувамъ изъ страната (остана очуденъ). Следъ това излѣзохъ вънъ съ д-ра Миркова, съ насъ бѣше и Грековъ, той сега не е ничий поданикъ, самостоятелна република, пита ме че чулъ, какво съмъ си далъ оставката. Азъ му отговорихъ, че ще я подамъ въ срѣда, *finita la comedia*. Съветвахме Грекова да поиска поданство, или поне да направи опредѣлена декларация. Чужда страна — правятъ закони, за да обиждатъ единъ другиго. Въ закона за общинитъ имало, казватъ, постановление, за да бжде обиденъ софийскитъ кметъ Икономовъ. За Грекова сж вече направени нѣколко закона; миналата срѣда на чуждитъ поданици бѣше отнето правото да адвокатствуватъ и Стояновъ веднага отива съ закона при княза, а князътъ какво можеше да направи, освенъ да го утвърди — добавъчно постановление къмъ останалитъ закони. Впрочемъ чуждитъ сили всѣкога могатъ да считатъ Грекова за български поданикъ, комуто Народното събрание е отнело гражданскитъ права. Подиръ пладне отидохъ у Шефера, гдето бѣше *Poignant*.

Вечеръта настѣпи обратъ. Бѣхъ въ княжеската канцелария и казахъ на Стоилова: „*Ich will heute doch den Stagiriten besuchen, um zu sehen, was das Ultimatum für einen Eindruck gemacht hat* [азъ ще посетя днесъ стагирита\*), за да видя, какво впечатление е направилъ ултиматумътъ]. И отивамъ азъ тамъ и му разправамъ за посещението на Горанова. Каравеловъ се възбѣси, само кръстосваше стаята напредъ-назадъ. Днесъ собствено бѣше претърпѣлъ малко поражение, селянитъ говорили противъ финансовитъ чиновници, нека, каже, всичко се остави на окръжнитъ съвети. Каравеловъ отговорилъ, че окръжнитъ съвети сж крадльовци, ще отидатъ подъ сждъ. Следъ това при разглеждането на военния законъ Гюзелевъ говорилъ глупости за тегобата на учителитъ и за двугодишната служба, че ужъ била много. Каравеловъ каза, че нѣма дисциплина между министритъ, че азъ трѣбва да имамъ довѣрие и т. н. Не бойте се „бай Иречекъ“, Горановъ въ разстояние на три дни трѣбва да бжде вънъ, азъ това го искамъ. Следъ това ми говори за страховъността на тукашнитъ хора и за Икономова съ неговия дуелъ. — Ето го дойде и Гюзелевъ, отвори дума за Коменски (превода на Мирополски, за мистицизма). Дойдоха и Стамболовъ, П. Станчовъ, Момчевъ и Даневъ; Стамболовъ иска всички чиновници да бждатъ избирани въ окръга, прена-

\*) Стагира е родното мѣсто на гръцкия философъ Аристотелъ и отъ тамъ неговото прозвище стагиритъ, пренесено отъ Иречека върху философствувация Каравеловъ. С. А.